

“ମିଠେ ବର୍ତ୍ତେ:— ଶିବ ଜୟନ୍ତୀ ଅବସରରେ ତୁମେ ଖୁବ୍ ଧୂମଧାମର ସହିତ ନିରାକାର ପିତାତ୍ମକର ଜୀବନ କାହାଣୀ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶୁଣାଅ, ଏହି ଶିବ ଜୟନ୍ତୀ ହିଁ ହୀରାତୁଲ୍ୟ ଅଟେ ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ସର୍ତ୍ତା ଦୀପାବଳୀ କେବେ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ କିପରି ?

ଉତ୍ତର:- ବାସ୍ତବରେ ଶିବ ଜୟନ୍ତୀ ହିଁ ତୁମ ପାଇଁ ସର୍ତ୍ତା-ସର୍ତ୍ତା ଦୀପାବଳୀ ଅଟେ କାହିଁକି ନା ଶିବବାବା ଆସି ତୁମ ଆତ୍ମା ରୂପୀ ଦୀପମାନଙ୍କୁ ଜାଗରତ କରୁଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଘରେ ଦୀପ ଭଳି ଉଠୁଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମାର ଜ୍ୟୋତି ଜାଗରତ ହେଉଛି । ସେମାନେ ସ୍ଥିର ଦୀପ ଜଳାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କର ସର୍ତ୍ତା ଦୀପ ଶିବବାବା ଆସିବା ଦ୍ଵାରା ଜଳିଥାଏ ସେଥିପାଇଁ ତୁମେ ଖୁବ୍ ଧୂମଧାମରେ ଶିବ ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କର ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମିଠା ମିଠା ଆତ୍ମିକ ପିଲାମାନେ ଶିବ ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । ଭାରତରେ ତ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଶିବ ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରାଯାଇଥାଏ । ଜୟନ୍ତୀ ତ ଏକମାତ୍ର ଶିବବାବାଙ୍କର ହିଁ ପାଳନ କରାଯାଇଥାଏ । ତାଙ୍କୁ ପୁଣି ସର୍ବବିଶ୍ଵାସୀ ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି । ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଜୟନ୍ତୀ ତ ହୋଇପାରିବନାହିଁ । ଜୟନ୍ତୀ କେବେ ପାଳନ କରାଯାଏ ? ଯେବେ ଗର୍ଭରୁ ବାହାରକୁ ଆସିଥା’ନ୍ତି । ତେବେ ଶିବ ଜୟନ୍ତୀ ତ ନିଶ୍ଚିତ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି, ଆରମ୍ଭ ସମାଜୀମାନେ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । ବରତ୍ତମାନ ତୁମେ ମାତମ ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରୁଛ, ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଜୟନ୍ତୀକୁ ମାତ୍ର ବର୍ଷ ହୋଇଗଲା । ଜନ୍ମଦିନ ତ ସମସ୍ତଙ୍କର ମନେ ରହିଥାଏ । ଅମଳ ଦିନ ଇଏ ଜନ୍ମ ହେଲା ସେହିପରି ତୁମେ ଏବେ ଶିବଙ୍କର ମାତମ ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରୁଛ । ତେବେ ସିଏ ତ ହେଲେ ନିରାକାର ତାଙ୍କର ଜୟନ୍ତୀ କିପରି ହୋଇପାରିବ ? ଏତେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଲୋକଙ୍କ ପାଖକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କାର୍ତ୍ତ ଯାଉଛି ତେଣୁ କାହାକୁ ତ ପଚାରିବା ଦରକାର— ଜୟନ୍ତୀ କିପରି ପାଳନ କରୁଛ ? ସିଏ କେବେ ଏବଂ କିପରି ଜନ୍ମ ନେଇଥିଲେ ? ତାଙ୍କର ଗର୍ଭର ନାମ କ’ଣ ? କିନ୍ତୁ ଏମାନେ ଏଭଳି ପଥର ବୁଦ୍ଧି ଅଟନ୍ତି ତେଣୁ କେବେ ପଚାରୁ ନାହାନ୍ତି । ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ପାରିବ— ସିଏ ହେଉଛନ୍ତି ନିରାକାର, ତାଙ୍କର ନାମ ଶିବ, ତୁମେ ଶାଳିଗ୍ରାମମାନେ ହେଉଛ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ, ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏହି ଗର୍ଭରେ ଶାଳିଗ୍ରାମ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଗର୍ଭରେ ହିଁ ନାମ ରଖାଯାଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ସିଏ ହେଉଛନ୍ତି ପରମଆତ୍ମା ଶିବ । ସେଥିପାଇଁ ଏବେ ତୁମେମାନେ କେତେ ଧୂମଧାମ ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମମାନ କରୁଛ । ଦିନକୁ ଦିନ ତୁମେ ଧୂମଧାମର ସହିତ ବୁଝାଉଛ । ଯେବେଠାରୁ ଶିବବାବାଙ୍କର ବ୍ରହ୍ମାତ୍ମକ ଗର୍ଭରେ ପ୍ରବେଶିତ ହୋଇଥାଏ ସେବେଠାରୁ ହିଁ ତାଙ୍କ ଜୟନ୍ତୀର ଗାୟନ କରାଯାଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏହାର କୌଣସି ସଠିକ୍ ତିଥି-ତାରିଖ ନାହିଁ, କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ସାଧାରଣ ଗର୍ଭରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି କିନ୍ତୁ କେବେ, କେଉଁ ସମୟରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ସେ କଥା କହୁନାହାନ୍ତି । ଯଦି ତିଥି-ତାରିଖ କହିବେ ତେବେ କହିବେ ଯେ ଅମଳ ତାରିଖ କିନ୍ତୁ ଏହାଙ୍କର କୌଣସି ଜନ୍ମପତ୍ରୀ ଆଦି ନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ ଏହାଙ୍କର ଜନ୍ମପତ୍ରୀ ହିଁ ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ଅଟେ । କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଏହାଙ୍କର ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚ । କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭୁ ତୁମର ମହିମା ଅପରମଥ୍ୟ, ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସିଏ କିଛି ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରୁଥିବେ । ମହିମା ତ ସମସ୍ତଙ୍କର ଗାୟନ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହାଙ୍କର ମହିମା କେହି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ଏବେ ବୁଝାଉଛ ଯେ ସିଏ ହେଉଛନ୍ତି ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ଶାନ୍ତିର ସାଗର । ତେଣୁ ସିଏ ଜଣେ ଅଟନ୍ତି ନା ପୁଣି ତାଙ୍କୁ ସର୍ବବିଶ୍ଵାସୀ କିପରି କୁହାଯିବ । କିଛି ହେଲେ ବି ବୁଝୁନାହାନ୍ତି । ତୁମେ ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରୁଛ ତେଣୁ ପଚାରିବା ପାଇଁ ସାହାସ ମଧ୍ୟ କରୁନାହାନ୍ତି । ନଚେତ୍ ପଚାରିବା ଦରକାର ଯେ ଶିବଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରାଯାଉଛି, ତାଙ୍କର ମହିମାର ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରାଯାଉଛି ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସିଏ ଏଠାକୁ ଆସି କିଛି ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରି ଯାଇଛନ୍ତି । ବହୁତ ଭକ୍ତ ଅଛନ୍ତି । ଯଦି ସରକାର ମାନୁଥା’ନ୍ତା ତେବେ ଭକ୍ତ, ସାଧୁ, ଗୁରୁମାନଙ୍କର ଷ୍ଟାମ୍ପ ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରି ନଥାଆନ୍ତା । ତେଣୁ ଯେପରି ସରକାର, ସେହିପରି ପ୍ରଜା । ଏବେ ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କର ଜୀବନ କାହାଣୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ । ତେଣୁ ତୁମର ଯେତିକି ନିଶା ରହୁଛି ସେତିକି ଆଉ କାହାର ରହୁନାହିଁ । ତୁମେ ହିଁ କହୁଛ ଶିବଜୟନ୍ତୀ ହୀରାତୁଲ୍ୟ ଅଟେ ବାକି ସବୁ ଜୟନ୍ତୀ ମୂଲ୍ୟହୀନ । ବାବା ହିଁ ଆସି କିଭଳି ହୀରାତୁଲ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ଏତେ ଉଚ୍ଚ ହୋଇଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କର ଜନ୍ମକୁ ହୀରାତୁଲ୍ୟ ବୋଲି ଗାୟନ କରାଯାଉଛି । ତେବେ ପ୍ରଥମେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ମୂଲ୍ୟହୀନ ଥିବ ପରେ ବାବା ହୀରାତୁଲ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି କଥାକୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ଏହିଭଳି ବିଶ୍ଵର ରାଜକୁମାର କିଏ କରାଇଲା ? ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବା ଦରକାର—କୃଷ୍ଣ ଜନ୍ମାଷ୍ଟମୀ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । ସିଏ ତ ମାତା ଗର୍ଭରୁ ଜନ୍ମ ନେଇଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ପୁଣି ଗୋକେଇରେ ନେଇଗଲେ । ତେବେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ତ ବିଶ୍ଵର ରାଜକୁମାର ଥିଲେ ତାଙ୍କର ପୁଣି କ’ଣ ଭର ଥିଲା ? ସେଠାରେ କ’ଣ ଆଦି କେଉଁଠାରୁ ଆସିଲେ ? ଏଭଳି କଥା ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖି ଦେଇଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ତୁମକୁ ଏବେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ବୁଝାଇବାର ଉପାୟ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ହୋଇଥିବା ଦରକାର । ସମସ୍ତେ ଏକାଭଳି ପାଠ ପଢ଼ାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ନ ବୁଝାଇବା ଦ୍ଵାରା ସେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅପସେବା ହୋଇଥାଏ ।

ଏବେ ଶିବ ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରାଯାଉଛି ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଶିବତ୍ବକର ହିଁ ମହିମା କରାଯିବ, ଗାନଧୀ ଜୟନ୍ତୀରେ ଗାନଧୀତ୍ବକର ହିଁ ମହିମା କରିଥା'ନ୍ତି । ସେସମୟରେ ଆଉ କିଛି ବି ଶୁଣାଇବାକୁ ବୁଝିପରେ ଆସିବ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଶିବ ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ ହେଉଛି ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତାତ୍ବକର ମହିମା, ତାତ୍ବକର ଦୀବନ କାହାଣୀ ବା ଦୀବନ ଚରିତ୍ର ମଧ୍ୟ ଥିବ । ସେହିଦିନ ତୁମେ ତାତ୍ବକର ଦୀବନ ଚରିତ୍ର ହିଁ ଶୁଣାଅ । ଯେପରି ବାବା କହୁଛନ୍ତି କେହି ମନୁଷ୍ୟ ପଚାରୁନାହାନ୍ତି ଯେ ଶିବ ଜୟନ୍ତୀ କିପରି ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଏହାର କିଛି ବି ବର୍ଣ୍ଣନା ନାହିଁ । ତାତ୍ବକର ମହିମା ଅପରମଥପାର ବୋଲି ଗାୟନ ରହିଛି । ଶିବବାବାତ୍ବକୁ ଭୋଳାନାଥ କହି ବହୁତ ମହିମା କରିଥା'ନ୍ତି । ସିଏ ତ ଭୋଳା ଭଣ୍ଡାରୀ ଅଟନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ ଶିବ-ଶତ୍ବକର ଏକ ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି, ଶତ୍ବକରତ୍ବକୁ ଭୋଳାନାଥ ବୋଲି ଡାକୁଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଶତ୍ବକର ତ ଭୋଳାନାଥ ନୁହଁନ୍ତି, ତାତ୍ବକ ପାଇଁ ତ କୁହାଯାଉଛି ଯେ ଆଖି ଖୋଲିଲା ମାତ୍ରେ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ଦୁଦୁରା, ଭାତ୍ତ ଇତ୍ୟାଦି ଖାଉଛନ୍ତି ପୁଣି ତାତ୍ବକୁ ଭୋଳାନାଥ କିପରି କୁହାଯିବ । ମହିମା ତ ଜଣତ୍ବକର ହିଁ ହୋଇଥାଏ । ତୁମେ ମନ୍ଦିରରେ ଯାଇ ବୁଝାଇବା ଦରକାର । ସେଠାକୁ ବହୁତ ଲୋକ ଆସିଥା'ନ୍ତି ତେଣୁ ସେଠାରେ ଶିବତ୍ବକର ଦୀବନ ଚରିତ୍ର ଶୁଣାଇବା ଉଚିତ । କହନ୍ତି ଶିବବାବା ଭୋଳା ଭଣ୍ଡାରୀ ଅଟନ୍ତି । ତେବେ ଶିବ ଏବଂ ଶତ୍ବକରତ୍ବକର ପ୍ରଭେଦକୁ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ହିଁ କହୁଛ । ଶିବତ୍ବକ ମନ୍ଦିରରେ ଶିବତ୍ବକର ପୂଜା ହୋଇଥାଏ, ତେଣୁ ସେଠାକୁ ଯାଇ ତୁମକୁ ଶିବତ୍ବକର ଦୀବନ କାହାଣୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ, ଦୀବନ କାହାଣୀ ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଯିବେ ଯେ ଏମାନେ ଶିବତ୍ବକର ଦୀବନ କାହାଣୀ କିପରି ଶୁଣାଇବେ ? ତେବେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଏହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟହୀନ କଥାକୁ ଶୁଣି ବହୁତ ଆସିବେ । କୁହ, ନିମନ୍ତରଣ ପାଇଁ ଯେଉଁମାନେ ଏଠାକୁ ଆସିବେ ତାତ୍ବକୁ ଆମେ ନିରାକାର ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାତ୍ବକର ଦୀବନ କାହାଣୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜଣାଇବୁ । ଗାନଧୀଜୀ ଇତ୍ୟାଦିତ୍ବକର ମଧ୍ୟ ଦୀବନକାହାଣୀ ଶୁଣୁଛନ୍ତି ନା । ତେବେ ତୁମେ ଯଦି ଶିବତ୍ବକର ମହିମା କରିବ ତେବେ ମନୁଷ୍ୟମାନତ୍ବକର ବୁଝିବୁ ସର୍ବବ୍ୟାପୀର କଥା ଚାଲିଯିବ, ଜଣତ୍ବକର ମହିମା ଅନ୍ୟ କାହା ଜଣତ୍ବକ ମହିମା ସହିତ ମିଶିପାରିବ ନାହିଁ । ଏମାନେ ଯେଉଁ ମଣ୍ଡପ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି ବା ପ୍ରଦର୍ଶନୀ କରୁଛନ୍ତି, ତାହା କୌଣସି ଶିବତ୍ବକର ମନ୍ଦିର ନୁହେଁ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏହା ହେଉଛି ବାସ୍ତବରେ ସର୍ତ୍ତା ସର୍ତ୍ତା ଶିବତ୍ବକର ମନ୍ଦିର, ଯେଉଁଠାରେ ରଚୟିତା ନିଜେ ବସି ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତରର ରହସ୍ୟକୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଲେଖିପାରିବ ଯେ ଆମେ ରଚୟିତାତ୍ବକର ଦୀବନ କାହାଣୀ ଏବଂ ରଚନାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ରହସ୍ୟକୁ ଶୁଣାଇବୁ । ଏହି ଲେଖା ହିନ୍ଦୀ ଏବଂ ଇଂରାଜୀରେ ହେବା ଉଚିତ । ଯଦି ତୁମେ ବଡ଼-ବଡ଼ ଲୋକମାନତ୍ବକ ପାଖକୁ ଯିବ ତେବେ ସେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ଯେ ଏମାନେ କିଏ ଯିଏକି ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାତ୍ବକର ଦୀବନ କାହାଣୀକୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଯଦି ତୁମେ କେବଳ ରଚନା ବିଷୟରେ କହିବ ତେବେ ବୁଝିଯିବେ ଯେ ପ୍ରଲୟ ହେଲା ପୁଣି ନୂଆ ରଚନା କଲେ । କିନ୍ତୁ ନା, ତୁମକୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ଯେ ବାବା ଆସି ପତିତମାନତ୍ବକୁ ପବିତ୍ର କରୁଛନ୍ତି ତେବେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଏହି କଥା ଶୁଣି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବେ । ମନ୍ଦିରକୁ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଆସିବେ, ସେଥିପାଇଁ ହଲ୍ ବା ମଣ୍ଡପ ବହୁତ ବଡ଼ ହେବା ଦରକାର । ଯଦିଓ ତୁମେ ପ୍ରଭାତରେ ପରିକ୍ରମା କରାଉଛ, ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣତ୍ବକର ରାଜ୍ୟ କିଏ ସ୍ୱାଧୀନ କରିଥିଲେ, ସେମାନତ୍ବକୁ ଏହି କଥା ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ନିରାକାର ଶିବବାବା ଯିଏକି ସବୁ ଆତ୍ମାମାନତ୍ବକର ପିତା ଅଟନ୍ତି ସିଏ ହିଁ ଆସି ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି, ଏହି ଭଳି ବିଚାର ସାଗର ମନଥନ କରିବା ଦରକାର । ବିଚାର କରିବା ଦରକାର ଯେ କିଭଳି ଶିବତ୍ବକର ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇ ସେବା କରିବାକୁ ହେବ । ଶିବତ୍ବକର ମନ୍ଦିରରେ ସକାଳୁ ସକାଳୁ ପୂଜା କରିଥାନ୍ତି, ଘଣ୍ଟା ମଧ୍ୟ ସକାଳୁ ବାଜିଥାଏ । ଶିବବାବା ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭାତ ସମୟରେ ଆସିଥା'ନ୍ତି, ଏହାକୁ ଅବଧିରାତ୍ର କୁହାଯିବ ନାହିଁ, ସେହି ସମୟରେ ତୁମେ ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଇପାରିବ ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ସେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଶୋଇଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ରାତ୍ର ସମୟରେ ହିଁ ମନୁଷ୍ୟମାନତ୍ବକୁ ଫୁରସତ ମିଳିଥାଏ, ବଡ଼ୀ ଆଦି ମଧ୍ୟ ଜଳିଥାଏ । ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ଆଲୋଚିତ ମଧ୍ୟ କରିବା ଦରକାର । ଶିବବାବା ଆସି ତୁମ ଆତ୍ମାମାନତ୍ବକୁ ଜାଗରତ କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ହିଁ ସର୍ତ୍ତା ଦୀପାବଳୀ ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ୟେକତ୍ବକର ଘରେ ଦୀପ ଜଳିଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମାର ଜ୍ୟୋତି ଜାଗରତ ରହିଥାଏ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ତ ଘରେ ସ୍ଥୂଳ ଦୀପ ଜଳାଇଥା'ନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଦୀପାବଳୀର ବାସ୍ତବ ଅର୍ଥ କିନ୍ତୁ କାହା-କାହାର ଆତ୍ମାରୁ ଦୀପକ ବିଲକୁଳ ଜଳିନଥାଏ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମର ଦୀପ କିପରି ଜଳୁଛି ? କେହି ମରିଗଲେ ଦୀପ ଜଳାଇଥା'ନ୍ତି ଯେପରି ଅନ୍ଧକାର ନହେଉ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମେ ତ ଆତ୍ମାରୁ ଦୀପ ଜଳିବା ଦରକାର ତେବେ ଅନ୍ଧକାର ହେବ ନାହିଁ । ନଚେତ୍ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଏବେ ଘୋର ଅନ୍ଧକାରରେ ଅଛନ୍ତି । ଆତ୍ମା ତ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଶରୀର ଛାଡି ଅନ୍ୟ ଏକ ନେଇଥାଏ, ଏଥିରେ ଅନ୍ଧକାରର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ଏହା ହେଉଛି ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ପ୍ରଥା, ଦୀପରୁ ଘିଅ ସରିବା ମାତ୍ରେ ଦୀପ ଲିତିଯାଇଥାଏ । ଅନ୍ଧକାରର ଅର୍ଥକୁ ମଧ୍ୟ କିଛି ବୁଝିନାହାନ୍ତି । ଶ୍ରାବ୍ୟ ଆଦି ଖୁଆଇବାର ଅର୍ଥକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝିନାହାନ୍ତି । ଆଗରୁ ଆତ୍ମାକୁ ଡାକି, କିଛି ପଚାରିଥିଲେ । ଏବେ ସେସବୁ ହେଉନାହିଁ । ଏଠାକୁ ମଧ୍ୟ ଆସୁଛନ୍ତି । କୌଣସି ସମୟରେ କିଛି କହି ମଧ୍ୟ ଥା'ନ୍ତି । ତାତ୍ବକୁ ଯଦି ପଚରାଯାଏ ତୁମେ ସୁଖୀ ଅଛ ? ତେବେ କହିଥା'ନ୍ତି ହଁ । ଏହା ତ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ଏଠାରୁ ଯେଉଁମାନେ ବି ଯିବେ ସେମାନେ ଭଲଘରେ ହିଁ ଜନ୍ମ ନେବେ । ଏମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଅଜ୍ଞାନୀ ଘରେ ହିଁ ଜନ୍ମ ନେବେ । ଜ୍ଞାନୀ ଘରେ ତ ଜନ୍ମ ନେଇପାରିବେ ନାହିଁ କାରଣ ଜ୍ଞାନୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ ତ ବିକାରରେ ଯାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଏମାନେ ତ ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ବାକି ହିଁ, ଭଲ ସୁଖୀ ଘରେ ଯାଇ ଜନ୍ମ ନେବେ । ବିବେକ ମଧ୍ୟ କହିଥାଏ— ଯେପରି ଅବସ୍ଥା, ସେପରି ଜନ୍ମ । ପୁଣି ସେଠାରେ ନିଜର ପରାକାଷ୍ଠା ଦେଖାଇଥା'ନ୍ତି । ଯଦିଓ ଶରୀର ଛୋଟଥିବାରୁ କିଛି କହିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଟିକିଏ ବଡ଼ ହେଲେ ଜ୍ଞାନର ପରାକାଷ୍ଠା ନିଶ୍ଚିତ ଦେଖାଇବେ । ଯେପରି କେହି-କେହି ଶାସ୍ତ୍ରର ସଂସ୍କାର ନେଇଯାଇଥା'ନ୍ତି ତେବେ ଛୋଟ ବୟସରୁ ସେଥିରେ ଲାଗିଯାଇଥା'ନ୍ତି, ତେଣୁ ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନର ସଂସ୍କାର ନେଇଯାଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ମହିମା ବାହାରିବ ।

ତୁମେମାନେ ଶିବ ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରୁଛ, କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ ଏହାର ଅର୍ଥକୁ ବୁଝିନାହାନ୍ତି । ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିବା ଦରକାର—ଯଦି ସେ ସର୍ବବ୍ୟସ୍ଥା ଅଟନ୍ତି ତେବେ ଜୟନ୍ତୀ କିପରି ପାଳନ କରିବା ? ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେମାନେ ପାଠ ପଢ଼ୁଛ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ ସିଏ ପିତା, ଶିକ୍ଷକ ଏବଂ ସତଗୁରୁ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଶିଖ୍ ଲୋକମାନେ ସତ ଶ୍ରୀ ଅକାଳ କହୁଛନ୍ତି, ତେବେ ବାସ୍ତବରେ ସବୁ ଆତ୍ମମାନେ ଅକାଳମୃତ୍ୟୁ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ ଏକ ନେଉଛନ୍ତି, ଯାହା ମୃତ୍ୟୁ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମା ତ ଗୋଟିଏ, ଆତ୍ମା ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇଥାଏ । କଲ୍ୟ ଯେବେ ଶେଷ ହେଉଛି ସେତେବେଳେ ନିଜେ ଆସି କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ କିଏ ? ମୁଁ କିପରି ଏହାତ୍ମକ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି ? ଯାହାକି ତୁମେ ନିଜେ ହିଁ ବୁଝିଯାଉଛ । ଆଗରୁ ତୁମେ ବୁଝିପାରୁନଥିଲ, ହିଁ ପରମାତ୍ମାତ୍ମକ ପ୍ରବେଶତା ହେଉଛି କିନ୍ତୁ କିପରି, କେବେ ହେଉଛି, କିଛି ହେଲେ ବୁଝିନଥିଲ । ଦିନକୁ ଦିନ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହି ସବୁ କଥା ଆସୁଛି । ତୁମେ ସବୁ ନୂଆ ନୂଆ କଥା ଶୁଣୁଛ । ଆଗରୁ କ'ଣ ତୁମକୁ ଦୁଇଟି ପିତାତ୍ମକ ରହସ୍ୟ ବୁଝାଯାଉଥିଲା, ଆଗରୁ ତୁମେ ଯେପରି ଛୋଟ ଥିଲ । ଏବେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ କହୁଛନ୍ତି— ବାବା, ମୁଁ ହେଉଛି ଆପଣଙ୍କର ଦୁଇ ଦିନର ସନ୍ତାନ । ମୁଁ ଆପଣଙ୍କର ଏତିକି ଦିନର ସନ୍ତାନ । ତୁମେମାନେ ବୁଝିପାରୁଛ ଯାହାକି ବି ହେଉଛି କଲ୍ୟ ପୂର୍ବ ଭଳି ହେଉଛି । ଏହାକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଥିବା ଦରକାର । ବୁଝିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତ ଲାଗିଥାଏ । ଜନ୍ମ ନେଇ ପୁଣି ମରି ମଧ୍ୟ ଯାଉଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନକୁ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି । ଦୁଇମାସ, ୮ମାସ ରହି ମରିଯାଉଛନ୍ତି । ତୁମ ପାଖକୁ ଆସି କହୁଛନ୍ତି ଏହା ଠିକ୍ କଥା, ସିଏ ଆମର ପିତା, ଆମେ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟୁ । ହଁ- ହଁ କହୁଛନ୍ତି, ପିଲାମାନେ ଲେଖୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ— ବହୁତ ପ୍ରଭାବିତ ହେଇଯାଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ବାହାରକୁ ଯିବା ଦ୍ଵାରା ସବୁ କିଛି ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଉଛି, ମରିଯାଉଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଏଠାକୁ ଆଉ ଆସୁନାହାନ୍ତି ତେଣୁ କ'ଣ ହେବ ? ତେବେ ଏମାନେ ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ଆସି ଜ୍ଞାନ ଧାରଣ କରି ସତେଜ ହେବେ ଅଥବା ପ୍ରଜ୍ଵାରେ ଆସିଯିବେ । ଏହି ସବୁ କଥାକୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ଆମେ ଶିବ ଜୟନ୍ତୀ କିପରି ପାଳନ କରୁଛ ? ଶିବବାବା କିପରି ସଦଗତି କରୁଛନ୍ତି ? ଶିବବାବା ଆମପାଇଁ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଉପହାର ନେଇ ଆସିଛନ୍ତି । ବାବା ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମକୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛି, ବିଶ୍ଵର ମାଲିକ କରୁଛି । ବାବା ତ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ରଚୟିତା ଅଟନ୍ତି ତେବେ ନିର୍ଗତି ଭାବରେ ଆମକୁ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ମାଲିକ କରିବେ । ଆମେ ତୁମକୁ ତାଙ୍କର ଜୀବନ କାହାଣୀ ବତାଉଛୁ । କିପରି ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ସ୍ଵାଧୀନ କରୁଛନ୍ତି, କିପରି ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି, ଏଠାକୁ ଆସି ଦେଖ । ଯେପରି ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ସେହିପରି କ'ଣ ପିଲାମାନେ ବୁଝାଇପାରିବେ କି ? ଏଥିରେ ବହୁତ ଭଲ ବୁଝାଇଲା ବାଲା ଦରକାର । ଶିବତ୍ମକର ମନ୍ଦିରରେ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ତାଙ୍କର ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରୁଥିବେ, ତେଣୁ ସେଠାକୁ ଯାଇ ବୁଝାଇବା ଦରକାର । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣତ୍ମକ ମନ୍ଦିରରେ ଯଦି ଶିବତ୍ମକର ଜୀବନ କାହାଣୀ ଶୁଣାଇବ ତେବେ କେହି ଶୁଣିବେ ନାହିଁ । ତାଙ୍କର ବିଚାର ମଧ୍ୟ ଆସିବ ନାହିଁ, ପୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣତ୍ମକ ମନ୍ଦିରକୁ ଅନେକ ଆସିଥା'ନ୍ତି, ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣତ୍ମକର, ରାଧା କୃଷ୍ଣତ୍ମକର ରହସ୍ୟକୁ ବୁଝାଇ ପାରିବ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କର ମନ୍ଦିର ଅଲଗା ଅଲଗା ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । କୃଷ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀରେ ତୁମେ କୃଷ୍ଣତ୍ମକ ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇ ବୁଝାଇପାରିବ— ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ହିଁ ସୁନ୍ଦର ପୁଣି ଶ୍ୟାମଳ ବୋଲି କାହିଁକି ଗାୟନ କରାଯାଉଛି ? କଥାରେ କହିଥା'ନ୍ତି ସେ ଗାଁର ପିଲାଥିଲେ, ତେବେ ଗାଁରେ ଗାଇ-ଛେଲି ଚରାଉଥିବେ ନା । ବାବା (ବରହମା) ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବ କରିଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ବି ଗାଁ ର ପିଲା ଥିଲି, ନା ମୋ ପାଖରେ ଟୋପିଥିଲା ନା ଡୋଡା । ଏବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆସୁଛି ମୁଁ କ'ଣ ଥିଲି ପୁଣି ବାବା ଆସି ପ୍ରବେଶ କଲେ । ତେବେ ବାବା ଯେଉଁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦେଉଛନ୍ତି ତାହା ସମସ୍ତତ୍ମକ ପାଖକୁ ପହଞ୍ଚୁ, ସିଏ କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ମୁଁ ହିଁ ସଦଗତି ଦାତା ଅଟେ । ତୁମେ ରାମଚନ୍ଦ୍ରତ୍ମକର ଜୀବନ କାହାଣୀ ମଧ୍ୟ କହିପାରିବ । କେବେଠାରୁ ତାଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେଲା କେତେ ବର୍ଷ ଚାଲିଲା, ଏହିପରି ବିଚାର ଆସିବା ଦରକାର । ତେବେ ଶିବତ୍ମକ ମନ୍ଦିରରେ ଶିବତ୍ମକର ଜୀବନ କାହାଣୀ ଶୁଣାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଏବଂ ରାମତ୍ମକ ମନ୍ଦିରରେ ତାଙ୍କର ଜୀବନ କାହାଣୀ ଶୁଣାଇବାକୁ ହେବ । ଏବେ ତୁମେ ପ୍ରଶ୍ନାର୍ଥ କରୁଛ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ସ୍ଵାଧୀନ କରିବାପାଇଁ । ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମକୁ ତ କେହି ସ୍ଵାଧୀନ କରିନାହାନ୍ତି । ବାକି ହିଁ ହିନ୍ଦୁ କୌଣସି ଧର୍ମ ନୁହେଁ—ଏକଥା ସିଧା ସଳଖ କହିଲେ ସମସ୍ତେ ବିଗିଡ଼ି ଯିବେ । ଭାବିବେ ଯେ ଏମାନେ ବୋଧ ହୁଏ ଇଶାଳ ଧର୍ମର ଅଟନ୍ତି । ତୁମେ କୁହ ଆମେ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ଅଟୁ ଯାହାକୁ ଆଦିକାଳି ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମ କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଆର୍ଛା !

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାତାତ୍ମକ ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସମ୍ପ୍ରତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାତ୍ମକ ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କରେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଶିବ ଜୟନ୍ତୀକୁ ଧୂମଧାମର ସହିତ ପାଳନ କରିବାକୁ ହେବ । ଶିବବାବାତ୍ମକର ମନ୍ଦିରରେ ଶିବତ୍ମକ ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣତ୍ମକ ମନ୍ଦିରରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣତ୍ମକ ବା ରାଧା-କୃଷ୍ଣତ୍ମକର ଜୀବନ କାହାଣୀକୁ ଶୁଣାଇବାକୁ ହେବ । ସମସ୍ତତ୍ମକୁ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଇବାକୁ ହେବ ।

(୨) ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧକାରରୁ ସୁରକ୍ଷିତରେ ରହିବା ପାଇଁ ଆତ୍ମା ରୂପୀ ଦୀପକୁ ଜ୍ଞାନ ରୂପୀ ଘୃତ ଦ୍ଵାରା ସଦା ସର୍ବଦା ପ୍ରଜ୍ଵାଳିତ ରଖିବାକୁ ହେବ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧକାରରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:-

ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ମୃତି ଦ୍ଵାରା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଥିତି ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବାସ୍ତୁମଣ୍ଡଳ ନିର୍ମାଣ କରୁଥିବା ସହଜଯୋଗୀ ହୁଅ ।
ଯୋଗର ଅର୍ଥ ହେଲା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ମୃତିରେ ରହିବା । ମୁଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପିତାତ୍ମକର ସନ୍ତାନ ଅଟେ ।
ଯେତେବେଳେ ଏହିଭଳି ସ୍ମୃତି ରହିବ ତେବେ ସ୍ଥିତି ମଧୁସ୍ଵ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇଯିବ । ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଥିତି ଦ୍ଵାରା ଶ୍ରେଷ୍ଠ
ବାସ୍ତୁମଣ୍ଡଳ ଆସେ ଆସେ ନିର୍ମାଣ ହୋଇଥାଏ ଯାହାକି ଅନେକ ଆତ୍ମାତ୍ମକୁ ନିଜ ଆତ୍ମକୁ ଆକର୍ଷିତ କରିଥାଏ ।
ଯେଉଁଠାରେ ବି ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ କର୍ମ କରିଥାଅ ସେଠାକାର ବାତାବରଣ ବା ବାସ୍ତୁମଣ୍ଡଳ
ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧୁସ୍ଵ ସହଯୋଗ ଦେଇଥାଏ । ଏହିଭଳି ସହଯୋଗୀ ଆତ୍ମାମାନେ ବାବାତ୍ମକୁ ଏବଂ ସାରା ବିଶ୍ଵକୁ ଗ୍ରସ୍ଵ
ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି ।

ସ୍ଵଲୋଗାନ:-

ଅଚଳ ସ୍ଥିତିର ଆସନରେ ବସିବା ଦ୍ଵାରା ହିଁ ରାଜ୍ଞର ସିଂହାସନ ମିଳିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***